

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/19/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314010781
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4314010781.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti odsúdenému Y. U. (ďalej len „odsúdený“), pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/, Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 18.12.2014, sp. zn. 2Nt/21/2014, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 17.02.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného Y. U. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 411 odsek 1 Trestného poriadku, § 9 odsek 3 zákona číslo 475 /2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody preradil odsúdeného na ďalší výkon trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno z 28.11.2013, sp. zn. 2T 18/2013 z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený opakovane porušuje ústavný poriadok a disciplínu, voči výchovnému pôsobeniu jej tímu meny. Nedostatky sú zaznamenané najmä rešpektovaní príkazov a nariadení príslušníkov. Opakovane sa dopúšťa disciplinárnych previnení, sú nedostatky v dodržiavaní pracovnej disciplíny a v narúšaní osobnej integrity, disciplinárne potrestaný bol 6-krát, nebol disciplinárne odmenený a napriek intervenciám zo strany personálu ústavu, nedošlo u odsúdeného k pozitívnej zmene správania. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že na odsúdeného je potrebné pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave s maximálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal sťažnosť odsúdený, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia neodôvodnil.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou preskúmal podľa § 192 odsek písmeno a/, b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej krajskému súdu z citovaného ustanovenia, preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti riaditeľa ústavu o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody a nezistil v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu porušenie príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Podľa § 9 odsek 3 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „zákon o výkone trestu“) ak odsúdený porušuje opakovane alebo závažným spôsobom ústavný poriadok, je podozrivý zo spáchania trestného činu počas výkonu trestu, z jeho prípravy alebo pokusu, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s vyšším stupňom stráženia.

Súd I. stupňa správne, zákonu zodpovedajúcim spôsobom a opodstatnene rozhodol o preradení odsúdeného na ďalší výkon trestu odňatia slobody z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, pretože aj podľa názoru krajského súdu boli splnené podmienky, ktoré vyžaduje ustanovenie § 9 odsek 3 zákona o výkone trestu.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu konštatuje, že odsúdený počas celého výkonu trestu odňatia slobody opakovane porušuje ústavný poriadok, keď v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Nitre bol disciplinárne potrestaný a po premiestnení do ústavu, kde si toho času vykonáva trest odňatia slobody odsúdený pokračoval v sústavnom porušovaní ústavného poriadku, čo malo za následok ďalších 6 disciplinárnych potrestaní, pričom jeho disciplinárne potrestania neboli ani v jednom prípade prerušené akoukoľvek disciplinárnou odmenou. Je preto možné konštatovať, že výkon trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia u odsúdeného neplní svoj účel a je na mieste záver, že vzhľadom na správanie sa odsúdeného, bude jeho náprava lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody s prísnejším, t.j. s maximálnym stupňom stráženia. Práve opakovanosť porušovania ústavného poriadku odsúdeným, o čom svedčia uložené disciplinárne potrestania, v priebehu pomerne dlhého časového obdobia, priebežne počas celého výkonu trestu odňatia slobody, je splnením materiálnej podmienky ustanovenia § 9 odsek 3 zákona o výkone trestu na preradenie odsúdeného do ústavu s vyšším stupňom stráženia. Správne súd I. stupňa pri konštatovaní svojho záveru vychádzal aj z hodnotenia riaditeľa ústavu, kde si odsúdený vykonáva trest odňatia slobody.

Je potrebné však vytknúť súdu I. stupňa, že odôvodnenie napadnutého uznesenia nezodpovedá ustanoveniu § -u 176 odsek 2 Trestného poriadku, keď súd I. stupňa iba formálne opakuje závery hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, bez bližších vlastných právnych úvah. Krajský súd preto doplnil dôvody, pre ktoré bolo potrebné rozhodnúť o preradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Krajský súd je preto toho názoru, že rozhodnutie súdu I. stupňa je vecne správne a zákonné a sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.